

Præget af en mere uomtvistelig Fuldkommenhed end Aldtidens Litteratur indenfor sit Omraade, at de derfor høre til senere Slægters uundværligste Dannelsesmidler, hvis Betydning, om den end nærmest angaaer Kunstens Udvikling, dog langt fra er indskrænket til den, men er af stor Værdi saavel for Videnskaben som for den almindelige Dannelse. Danmarks Hovedstad bør derfor byde Publikum og de Studerende bedre Lejlighed til at lære Aldtidens Kunst at kjende. Under de nuværende Forhold eksisterer Statens Samling af Afstøbninger over Antiker aldeles ikke for Publikum i Almindelighed, og kun altså forbeholdt og med altså store Indskrænkninger kan den gøres tilgængelig for de Studerende, som forud ere opmærksomme for dens Betydning.

Den anden Del af Afstøbningsamlingen omfatter Middelaalderens og de nyere Tiders Billedhuggerkunst. Den er for største Delen samlet under afbøde Konferentsraad Thomsens Bestyrelse og var i hans Tid almindelig tilgængelig for Publikum paa Palæet i Kalleboerne. Ved Omordningen af Samlingerne efter hans Død blev den i Følge Kongl. Resolution af 7de Decbr. 1866 lukket, senere flyttet fra Palæet og maagazineret i nogle Rum i Christiansborg Slots øverste Mezzanin-Stage og endelig ved kongelig Resolution af 7de December 1874 overdraget til Akademiet for i sin Tid at forenes med Afstøbningerne over Antiker. Siden den lukkedes, er den ikke blevet regelmæssig forpøjet; men da der i 1877 frembød sig en sjælden gunstig Lejlighed til Anskaffelse af en større Samling af Afstøbninger over italienske Kunstværker, og to Privatmænd tilbød at bære en væsentlig Del af Udgiften, fandt man ikke at kunne lade Lejligheden til at skaffe Samlingen en smukt Forøgelse gaa ubenyttet bort, men af Mangel paa Plads maa det Modtagne henstaa uden at kunne opstilles. Paa den anden Side er iaar, i Følge den Forøgelse, som Kunstsamlingernes Budget modtog paa den sidste Finantslov, med særligt Hensyn til Indkjøb af nyere dansk Skulptur, Alt, hvad Samlingen allerede ejede deraf, udtaget af den for at forenes med den kongl. Malerisamlings Afdeling for nyere dansk Kunst.

Det fortjener herved at fremhæves, at Samlingen, som saaledes i hened 13 Aar har været en fuldkommen død Værdi, foruden Værker af de største franske, tydske og i Sædeleshed italienske Billedhuggere (f. Ex. Ghiberti og Michelangelo), indeholder en Del Afstøbninger, som kunne blive de fortræffeligste Forbilleder for det kunstneriske Haandværk, for Ornamentbilledhuggere, Metalarbejdere osv., og vor Haandværksstand har med Rette Krav paa at flige Ting, naar de ere i Statens Eje, gøres tilgængelige for den, for at den kan tilfredsstille Landets egne Krav og op- tage Konkurrencen med Udlandet.

Den nye Bygning skal fremdeles give Plads for Kunstudstillingen.

Udstillingen er den levende og virkende Kunsts vigtigste Livsformødenhed. I vor Tid er det saavel her som i andre Lande for største Delen Privatlivet, som tager Kunsten i sin Tjeneste og ernærer den. Lænke man sig den offentlige, for Alle tilgængelige, Kunstudstilling borte, vilde Kunsten fra at være en Interesse for Folket synke med til at blive afhængig af privat Lune og Vilkaarlighed uden at blive i Stand til at løfte og opdrage Folkets Sands og Smag. I det den private Kunst passerer Offentlighedens friske Luft med dens Diskussion og Brydning af Meninger, komme de almene og ideelle Formaal paa Kunstens Omraade til at gjøre deres Overhøjhed gjældende over de private, og derved yde Kunsten en væsentlig Støtte. At Nationen følger Udstillingen med varm Interesse, beviser det store og stadig stigende Besøg i Samme.

Men derfor skyldes der ogsaa Udstillingen virkelig gode Betingelser. Det er allerede fremhævet, hvorledes den gjør Indgreb i andre kunstneriske Interesser, og det er uforløbdiat at udvise hvor slet det nuværende Lokale passer for den. For at benytte Lysen i Akademiets Skolelokaler, der i sig selv ikke ere store, maa man ydeligere formindste dem meget ved Papirsvæggene, saaledes at Publikum passerer igjennem lutter smaa Stuer, hvor Billederne i bedste Fald ses i et skarpt og smaaligt Sidelys, og hvor et rigeligere Besøg gjør dem næsten usynlige. Det er mistrofsende for en Kunstner, som i sit eget Atelier har godt Lys, at se sit Arbejde udstillet for Offentlighedens Syn og Dom i et langt daarligere, han søler maaske den bedste Del af sit Arbejde spildt. Der findes næppe en Hovedstad, hvor Kunstudstillingen er stillet under saa slette Forhold i Henseende til Plads og Lys. Naar der baade fra Indlandet og Udlandet bebrejdes vor Malerkunst en vis Mangel paa Fylde og Glans i Farvegivning, er det en Migt at ændre ethvert Forhold, som kan have Indflydelse herpaa, og at aabne Blirket for den kuende Virkning, som et saa smaaligt Udstillingslokale kan udøve i denne Henseende; man kan ikke vente er stor og rig Farvevirning af en Malerkunst, som bestandig skal staa sin Prøve under saadanne Betingelser. Billedhuggerkunsten nodsaages til at udstille sine Arbejder i et Lys, der er meget langt fra at svare til det, som kræves i en Billedhuggers Værksted. Ikke alene Erfaringer fra Udlandet, men ogsaa et Forsøg, som Udstillingskomiteen paa Fondens Beføstning anstillede for nogle Aar siden ved en provisorisk Tæbebygning, hvori nogle Rum havde Overlys, andre et høit og smukt Sidelys, har skabt Overbevisningen om, hvor stor en Forskjel der er imellem den nuværende Tilstand og den ønskelige. Medens saaledes Lokalerne for Afstøbningsamlingen og for Udstillingen ere de Hovedkrav, som Byg-